

Slaboten glas in učiteljstvo krhkosti

Andrea Tornielli, uredniški direktor Dikasterija za komunikacijo je ob dvanajsti obletnici izvolitve papeža Frančiška, ki bo zanj potekala med zdravljenjem v bolnišnici Gemelli, napisal uvodnik z naslovom: Slaboten glas in učiteljstvo krhkosti.

Andrea Tornielli

Za papeža Frančiška, ki že skoraj mesec dni preživlja v svoji bolniški sobi v desetem nadstropju Poliklinike Gemelli, dvanajsta obletnica papeževanja letos poteka v posebnem obdobju. Novice, ki prihajajo iz najnovejših medicinskih biltenov, so spodbudne, napovedi so se izboljšale, upati je, da se bo kmalu lahko vrnil v Vatikan, a nedvomno je to, kar papež doživlja v teh dneh, zelo posebna obletnica njegovega papeževanja. Prav leto, ki ga je zaznamovalo najdaljše medcelinsko potovanje (Indonezija, Papua Nova Gvineja, Vzhodni Timor in Singapur), zaključek sinode o sinodalnosti in odprtje svetih vrat, ki so začela jubilej, beleži ta občutljiv prehod. Petrov naslednik, bolan med bolniki, trpi in moli za mir, spremlja ga ubrana molitev tolikih ljudi po vsem svetu. On, ki v teh dvanajstih letih nikoli ni zaključil srečanja, kateheze ali Angelovega Gospoda brez besed: »In prosim, ne pozabite moliti zame«, danes doživlja objem tolikih vernih in nevernih, ki ga imajo radi.

To je čas, ki razkriva srca. To je čas, v katerem se ni odveč spraševati o naravi Cerkve in poslanstvu rimskega škofa, ki se tako razlikuje od poslanstva generalnega direktorja multinacionalke. Pred dvanajstimi leti je takratni kardinal Bergoglio govoril na generalnih kongregacijah in navajal, kar je Henri De Lubac ocenil kot »najhujše zlo«, v katerega lahko zapade Cerkev, v »duhovno posvetnost«. Cerkev tvega, če »verjame, da ima svojo lastno luč«, računajoč na lastno moč, lastne strategije, lastno učinkovitost, da s tem preneha biti »mysterium lunae«, torej da odseva luč Drugega in živi ter dela podpirana in nošena samo z milostjo Njega, ki je rekel: »Brez mene ne morete storiti ničesar«.

Ko se še enkrat spomnimo teh besed, danes z naklonjenostjo in upanjem zremo v okna desetega nadstropja Gemellija. Zahvaljujemo se papežu Frančišku za ta nauk o krhkosti, za njegov še vedno slaboten glas, ki se je v zadnjih dneh pridružil molitvi rožnega venca na Trgu sv. Petra. Krhek glas, ki še naprej prosi za mir in ne za vojno, za dialog in ne za zatiranje, za sočutje in ne za brezbržnost. Lepo obletnico voščim, ker še vedno tako zelo potrebujemo tvoj glas.